

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10944-10-16 מדינת ישראל נ' טיילור

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד יוני שמיר

נגד

הנאשמים פרדי טיילור
ע"י עו"ד עוזי נקש

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שבעבודתו כמדביר מזיקים ביצע בשתי הזדמנויות פעולות הדברה בניגוד לחוק, כשהדגש הוא על כך שהשתמש להדברה בדירות מגורים בחומרים האסורים לשימוש בדירות מגורים בשל הסכנה הנשקפת מהם לבני אדם. באחד המקרים גם לא דאג הנאשם שמן הדירה יוצאו מוצרי המזון שנמצאו בה. החומרים שבהם השתמש הנאשם מותרים לשימוש רק על ידי מדבירים המורשים לבצע הדברה באיוד, אך הנאשם שהחזיק ברשיון של מדביר מזיקים לא החזיק ברשיון לבצע הדברה באיוד. אחד החומרים שבהם השתמש הנאשם כלל לא היה רשום כנדרש במשרד להגנת הסביבה. הנאשם גם לא ערך רישום של פעולות ההדברה שביצע כמתחייב לפי הדין ולא תלה שילוט אזהרה במקום. בשני המקרים הזמינו שכנים את הרשויות למקום בשל הריח שעלה מן הדירה שבה בוצעה ההדברה. פעולת ההדברה האסורה הראשונה בוצעה בחודש יולי 2014 והשנייה בחודש ספטמבר 2015. הנאשם גם הורשע לפי הודאתו בכך שהפעיל את עסק ההדברה שלו ללא רישיון עסק (הוא עצמו החזיק כאמור לעיל ברשיון מקצועי כמדביר מזיקים, אך לעסק לא היה רשיון).

2. הודאתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן באה במסגרת הסדר טיעון שבו הוסכם בין הצדדים שהנאשם ידון למאסר על תנאי, לקנס ולחתימה על התחייבות להמנע מעבירה ויוצא נגדו צו איסור עיסוק. הצדדים נחלקו בדעתם אשר למידתו של כל אחד מרכיבים אלה.

3. אין ספק שבמעשיו יצר הנאשם סיכון לבריאות הציבור עד כדי סיכון חיי אדם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10944-10-16 מדינת ישראל נ' טיילור

4. במסגרת טיעוניו לעונש הגיש התובע את פסק הדין בת"פ (מחוזי ירושלים) 7407-01-17 **מדינת ישראל נ' יוסף צבי ברקן** (2017) שבו נדון מדביר שבפעולת ההדברה הבלתי חוקית שלו גרם למות שתי ילדות ולפגיעה חמורה בשני אחיהן. התובע הפנה את תשומת הלב לכך שהנאשם באותו תיק השתמש באותו חומר שבו השתמש באחד המקרים הנאשם כאן, לשם הדברה בדירת מגורים. השוואה זו שערך התובע נוגעת לסוגיה המכונה בפילוסופיה של המשפט Moral Luck – כלומר, מקרה שבו מעשים זהים הובילו לתוצאות שונות. כידוע ההכרעה של המשפט הישראלי בשאלה זו היא ברורה – לתוצאה יש חשיבות בקביעת האחריות הפלילית ובקביעת העונש. כך במקרה שאליו הפנה התובע הורשע הנאשם בעבירה של הריגה שעונשה המרבי לפי החוק הוא 20 שנות מאסר ואילו הנאשם שבפני הואשם בעבירות שעונשן המרבי 18 חודשי מאסר. אף התובע עצמו לא עתר להטיל על הנאשם שבפני מאסר בפועל אף על פי שבמקרה שאליו הפנה נגזר על הנאשם (בהסדר טיעון) עונש של 3 שנות מאסר בפועל. במצב דברים זה אינני מוצא מקום שניתן לגזור את מתחם העונש ההולם בהסתמך על פסק דין זה.
5. עוד הגיש התובע את פסק הדין בת"פ 2257/03 **מדינת ישראל נ' טובי שיגריס** (2003) שבו נדונו שני נאשמים בגין שני מקרים של ביצוע עבודות הדברה בלתי חוקיות. הנאשם העיקרי היה בעל רישיון של מדביר אך שלח לביצוע העבודות את הנאשם האחר שאינו מחזיק רישיון כזה. את עסקו הפעיל ללא רישיון. שני הנאשמים כפרו באשמה, אך הורשעו במרבית העבירות שיוחסו להם. פסק הדין ניתן שנים רבות לפני תיקון 113 לחוק העונשין ואינו מציין מתחם עונש הולם. הנאשם העיקרי באותו תיק צירף לאחר הרשעתו תיק נוסף ולחובתו עמד עבר פלילי רלבנטי ומאסר על תנאי, כך שיש להניח שהעונש שגזר עליו בית המשפט נמצא ברף העליון של מתחם העונש ההולם. עונשו של הנאשם העיקרי נקבע ל-4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות (בצד הפעלת מאסר על תנאי מתיק קודם), 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ והפעלת התחייבות בסך 30,000 ₪; על נאשם 2 נגזר קנס בסך 20,000 ₪.
6. הסניגור הגיש מספר פסקי דין ובהם ת"פ (תל אביב) 29461-12-14 **מדינת ישראל נ' יהושע תלמיד** (2016) שבו נדון אדם שהורשע בשלושה מקרים של הדברה ללא שהוא מחזיק בהיתר מקצוע לעבוד כמדביר וללא רישיון עסק, לעונש מאסר על תנאי ולתשלום קנס בסך 3,000 ₪. בנוסף הוציא בית המשפט צו נגד הנאשם באותו תיק האוסר עליו לעסוק בהדברה ללא רישיון. עוד הגיש הסניגור את פסק הדין בת"פ 2442/04 (רחובות) **מדינת ישראל נ' פני גולן** (2007) שבו הנאשם ביצע פעולת הדברה אחת כאשר הוא אינו מחזיק ברישיון לעסוק בהדברה, ונדון לתשלום קנס של 5,000 ₪. הסניגור הגיש מספר פסקי דין נוספים שהנסיבות העובדתיות בהם היו שונות מבמקרה שלפני או שלא פורטו די הצורך בגזרי הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10944-10-16 מדינת ישראל נ' טיילור

7. מפסקי הדין שהגישו הצדדים עולה תמונה שלפיה הענישה לעבירות מעין אלה שבהן הורשע הנאשם נעה בין עונשי קנס של אלפי שקלים בודדים למאסרים בפועל קצרים שניתן לרצותם בעבודות שירות בתוספת קנסות של עשרות אלפי שקלים.
8. בהתחשב בסיכון הרב שנשקף משימוש בחומרים רעילים בדירות מגורים אני סבור שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשים כאלה שבהם הורשע הנאשם צריך לכלול את כל הרכיבים שעליהם הוסכם בהסדר הטיעון – מאסר על תנאי, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה (כלומר, אין להסתפק בעונש של קנס), כאשר עונש הקנס יכול לנוע בין אלפי שקלים בודדים לעשרות אלפי שקלים. ההתחייבות להמנע מעבירה צריכה להיות בסכום גבוה. ברף העליון של מתחם העונש ההולם עונש מאסר בפועל עד 9 חודשים.
9. הנאשם שבפני בן 73. אשתו אינה בקו הבריאות, ושתיים מבנותיהם לוקות אף הן בעיות רפואיות קשות ביותר ונזקקות לסיוע של הוריהן (מחמת צנעת הפרט לא אפרט כאן את הבעיות הרפואיות הספציפיות). בעקבות מעשיו של הנאשם שהם נושא כתב האישום שבפני, שללו גורמי המקצוע (הרשם לענייני הדברה) לצמיתות את רשיונו המקצועי של הנאשם לעסוק בהדברה ועתירה שהגיש נגד החלטה זו לבית המשפט המחוזי בירושלים, נדחתה בחודש מאי 2017. מזה כשנה הנאשם נעדר רשיון לעסוק במקצועו (שבו עסק כ-40 שנה), והוא ואשתו מתקיימים כיום מקצבאות זקנה ומקצבת ניצול שואה שמשולמת לנאשם. לנאשם אין עבר פלילי. נסיבות אלה כולן תומכות בכך שעונשו יגור ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מנגד, נסיבה מחמירה היא כמובן שהנאשם הורשע בשני מקרים של הדברה אסורה ומסוכנת ולא במקרה אחד בלבד, ולכן עונשו של הנאשם אינו יכול להיות ברף התחתון ממש.
10. אשר לעונש הקנס יש לציין שבתיק שאליו הפנה התובע ובו נגזר על הנאשם נעדר העבר הפלילי קנס של 20,000 ₪ - היה זה העונש היחיד שהוטל עליו ולא הצטרפו אליו עונשים של מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה. עוד יש לציין כי סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי בקביעת גובה הקנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם וכי באופן כללי יש להתחשב בגילו של הנאשם ובפגיעת העונש במשפחתו (סעיפים 40א(1), 2). יש להדגיש בהקשר זה שבעוד שלילת חירות במאסר נחשבת כפוגעת באופן דומה בכל הנאשמים, הרי שברי כי עונש של קנס הוא בעל השלכה שונה לחלוטין על אנשים שמצבם הכלכלי שונה. יש מי שיתקשה לעמוד בתשלום קנס של 5,000 ₪ (ואף פחות מסכום זה) ויש מי שלא יתקשה כלל בתשלום קנס של 50,000 ₪ (ואף יותר מסכום זה). דומה כי הנאשם שבפני קרוב יותר לקבוצה הראשונה מבין השתיים, וגם תשלום קנס של אלפי שקלים יהווה עונש משמעותי עבורו. לנוכח העובדה שמדובר בשני מקרים של שימוש בחומרים מסוכנים ביותר (עניין שצריך לבוא לידי ביטוי בגובה הקנס), הצעתי לנאשם הקטנת הקנס בצד ביצוע שירות לתועלת הציבור, אך הוא בחר כפי שהוסכם בהסדר הטיעון בעונש של קנס ללא ביצוע של"ץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10944-10-16 מדינת ישראל נ' טיילור

11. לנוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, והתנאי הוא שלא ישוב ויעבור אחת העבירות שבהן הורשע.
 - ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.8.2017.
 - ג. אני מורה לנאשם לחתום בתוך 7 ימים מהיום על התחייבות בסך 30,000 ₪ להימנע מן העבירות שבהן הורשע. לא תחתם ההתחייבות במועד יאסר הנאשם למשך 15 יום.
12. אני מצווה על הנאשם לסגור את עסק ההדברה שהוא מפעיל. צו זה יכנס לתוקף באופן מיידי ויעמוד בתוקף כל עוד לא קיבל העסק רישיון עסק קבוע. אם יקבל העסק היתר זמני לפעולתו יותלה הצו כל עוד יהיה ההיתר הזמני תקף.
13. הואיל ורשיונו המקצועי של הנאשם לעסוק בהדברה נשלל על ידי הרשות המוסמכת, ועתירה נגד החלטה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים, אינני נדרש לעניין זה.
14. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 05 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.

איתי הרמליון, שופט